

jo ikke finde Anvendelse i Kjøbstæderne, og efter den Erfaring, jeg har, er det netop en stor Gien for vedkommende Giere, at de ikke uden gjennem en besværlig og tvivlsom Process — tvivlsom, netop fordi vi mangle Lovbestemmelser desangaaende — kunne komme en stridig Ræbo tillivs. Naar det derfor er sagt i Motiverne, at man har villet benytte Leiligheden til med det Samme at faa Hegnsforholdene paa de bebyggede Dele af Stadens Grund ordnede, saa er den samme Trang tilstede for Kjøbstædernes Vedkommende. Nu er det saaledes, at man kun har gamle Sædvaner at gaa efter, ja, jeg tror endog, at den Bestemmelse, som indeholdes i nærværende Forslags § 7 om, at Blandinger, Stolper, Støtter og Dvertræer skulle vende ind mod den Grund, hvis Gier er hegnspligtig, egentlig er den eneste sædvansmæssige Bestemmelse, man har kendt i Kjøbstæderne med Hensyn til Hegnspligten. Altsaa savner man i Kjøbstæderne alle Regler om, hvem Hegnspligten paahviler, og endvidere Bestemmelser om, hvoreledes Hegnene skulle være, deriblandt f. Ex. ogsaa den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 6 om Bygninger som Hegn. Det vil være heldigt at benytte Leiligheden til at faae disse Bestemmelser gjorte gjældende for de egentlige Kjøbstadgrunde, navnlig Hovedreglerne i §§ 3, 6 og 7; jeg skal henstille dette til det høie Thing og vil maasse, dersom ikke Andre gjøre det, komme med et Endringsforslag derom. Jeg kan ikke sjonne, at den Omstændighed, at Lovforslaget er overfrevet at skulle gjælde for Kjøbenhavn, skulde indeholde nogen Hindring herfor. Det er ganske vist, som den ærede Minister antydede, at saadanne Regler kun gjælde, hvor Ræboer ikke kunne enes; hvor de kunne enes, behøves Reglen ikke, og de kunne da holde hvilket som helst Hegn, de ville, naar de ikke komme i Strid med Bygnings- og Brandlovene; men det er et Savn i Kjøbstæderne, som jeg som Politimester og Dommer ofte har følt, naar Folk komme og spørge, hvad den gjældende Ret er, eller endog saa anlægge Sag, at man da staar der og Snegting har at rette sig efter.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling, som vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Ræfer: Maa jeg foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.

Da Ingen begjærede Ordet i denne Anledning, jattes dette Forslag under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Formanden: Valget af Medlemmerne til dette Udvalg skal komme paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Mark- og Veifred. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1539 ff.)

Schøler: Det forekommer mig, at den høitærede Minister ved Affattelsen af dette Lovforslag i forskjellige Punkter er gaaet temmelig radikalt frem. Naar det saaledes i § 1 hedder, at Grøfter, Veie, Broer o. desl. ere underkastede de samme Regler, som Marker og Gaver, saa er dette noget Nyt; de have ikke været disse Regler underkastede forhen, og det vil efter min Mening være fuldkommen umuligt at overholde disse strenge Regler. De kunne overholdes, saalænge Kreaturerne staa tværede paa Marken, forsaavidt ikke et Kreatur støder sig løs, hvilket ofte kan hændes, men det vil være en ren Umulighed, naar Efteraaret kommer, da de fleste Sordbrugere slaa deres Rvæg løs under Vogtning, at kunne holde sig disse strenge Regler efterrettelige. Hvor en Vet gaar forbi en Eiendom eller maasse overskærer Eiendommen — og det kan jo træffe sig, at endog saa to Veie overskære en Eiendom — vil det være Giere en ren Umulighed at have et eneste Kreatur paa sin